

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 19-A DUPĂ RUSALII
(Predica de pe munte -
Iubirea vrăjmașilor)

SF. IER. GRIGORIE LUMINĂTORUL,
ARHIEPISCOPUL ARMENIEI;
SF. MC. RIPSIMIA ȘI GAIANI

Sunt sigur că toți vor înțelege că suntem în momentul cel mai important de la Revoluție încoace. Au înțeles și călugării și călugărițele acest moment. Și ei vor merge cu noi la vot. Ca pe vremea Sfântului Ioan Gură de Aur. Atunci mii de călugării au ieșit din pustietăți, din peșteri și din munți ca să apere cetatea lui Dumnezeu. Și acum miile de călugări și călugărițe vor ieși cu noi la vot, căci împreună suntem poporul lui Dumnezeu.

Să ne înțelegem, noi nu avem nimic cu homosexualii, noi luptăm împotriva păcatului homosexualității. Pe homosexuali avem poruncă să-i iubim, dar homosexualitatea este un păcat strigător la cer. Noi nu mergem să votăm împotriva cuiva, noi mergem să apărăm normalitatea. Dacă nu vom merge, va urma ceea ce nu vă vine să credeți. Uitați-vă în curțile vecinilor noștri din Occident, câte anormalități și-au introdus în lege ca să justifice păcatul și să-L elimine pe Dumnezeu din Constituția lor!

Trebuie să ieșim cu toții la vot. Este un moment al adevărului. Acum se va vedea ce avem în noi, înger sau demon. Acum se vede dacă suntem cu Dumnezeu sau cu dracul. Dumnezeu s-a pronunțat odată, clar și definitiv, împotriva homosexualității. A nimicit cetățile Sodoma și Gomora ca să fie pildă răutăților viitoare. De ce? Pentru că nu mai făceau copii și au vrut să-L ia pe Dumnezeu martor la păcatele lor.

Și dacă Dumnezeu S-a pronunțat, noi trebuie să stăm nepăsători? Prezența la vot este obligatorie. Cine nu merge este un laș și un trădător. Însăși ne-prezentarea la vot este un păcat strigător la cer. Acum se va vedea clar dacă ești

CUVÂNT CĂTRE SUFLETUL POPORULUI LUI DUMNEZEU

**REFERENDUMUL DIN 6-7 OCTOMBRIE 2018, DEDICAT FAMILIEI,
ESTE DE INTERES NAȚIONAL.**

Biserica a luptat
pentru a lămuri
un articol confuz
din Constituție
prin care se spunea
că o căsătorie
se face între soți.

Acum trebuie
să revenim,
să spunem clar:

**CĂSĂTORIA
SE FACE ÎNTRE
UN BĂRBAT
ȘI O FEMEIE.**

Trebuie să votăm
normalitatea.
Este ciudat să cheltui
atâția bani ca să votezi
normalitatea,
dar aici am ajuns!

Atâta vreme
cât sunt bărbat
și spun că sunt femeie,
nu mai sunt normal,
sunt nebun.

**VĂ RUGĂM SĂ
MERGEȚI LA VOT!**

În zilele de 6 și 7 octombrie 2018,
vom avea referendum
pentru susținerea căsătoriei
între un bărbat și o femeie.

Votați DA
pentru definirea în Constituție
a căsătoriei
dintre un bărbat și o femeie

Mergem la vot în zilele de 6 și 7 octombrie 2018!

TREBUIE SĂ MERGEM SĂ LĂMURIM LUCRURILE.

cu Dumnezeu sau împotriva Lui. Nu știi ce să faci? Ascultă de Biserică. Ea te va lumina. Pentru că Ea este temelie și stâlpul adevărului. Iată ce spune Dumnezeu: „*Pun înaintea ta viață și moarte, binecuvântare și blestem. Alege viața ca să trăiești.*”

Prezintă-te la votul adevărului și al normalității. Nu este un vot politic. E lupta noastră, a Bisericii. Noi românii am trecut prin momente grele în istoria noastră, dar Dumnezeu ne-a ajutat. Noi suntem țara lui Brâncoveanu, țara sfinților și avem o istorie încărcată,

scrisă de înaintașii noștri cu sângele vărsat. Dumnezeu ne-a apărut, iar noi trebuie să ne spunem deschis și plener hotărârea de a vota normalitatea, indiferent cât ne-ar costa. Dacă cineva m-ar întreba cum va ieși acest vot, aş răspunde încă de pe acum: va fi un vot în favoarea normalității în proporție de 98%. De ce? Pentru că în proporție de 98% ne-am declarat popor al lui Dumnezeu. Haideți să dovedim prin fapte, nu prin vorbe. Dumnezeu să ne ajute să ieșim biruitori! ❖

Părintele Dinu

ACOPERĂ-NE CU ATOTPUTERNICUL TĂU ACOPERĂMÂNT ȘI NE IZBĂVEȘTE DE TOATE NEVOILE!

La 1 octombrie prăznuim una dintre minunile Maicii Domnului, și anume Acoperământul Maicii Domnului. Această sărbătoare, în slavo-rusă „Pocrovul”, amintește minunea din biserica Maicii Domnului din cartierul Vlaherne din Constantinopol, din timpul împăratului Leon Înțeleptul (886-911).

Atunci Sfânta Fecioară s-a arătat în toată slava ei cerească Sfântului Andrei cel Nebun pentru Hristos care ocrotitoare și mijlocitoare a creștinilor: „Într-o noapte, pe când doxologia se încheia la Vlaherne, Sfântul Andrei a fost răpit în extaz în mijlocul mulțimii: «A văzut limpede, cu ochii săi, o Doamnă foarte înaltă, înaintând prin ușile împărătești, înconjurată de un cortegiu armonios. La dreapta și la stânga, preacinstitul Ioan Botezătorul Înaintemergătorul și Ioan Evanghelistul o sprijineau cu mâinile lor; un alai de sfinți, înveșmântați în alb, o însoțeau [...] Când cortegiul a ajuns la amvon, Andrei s-a îndreptat către ucenicul său Epifanie, întrebându-l: «O vezi pe Stăpâna și Doamna universului?». Acesta i-a răspuns: «O văd, părintele meu duhovnicesc». Și în fața ochilor lor, stând îndelung în genunchi, Doamna s-a rugat, lăsând lacrimile să-i curgă pe dumnezeiescul și preacuratul său chip. Terminând rugăciunea, s-a apropiat de Altar, reîncepând să se roage pentru poporul care o înconjură. Atunci, desfăcând strălucitorul său Acoperământ și desfășurându-l cu o impunătoare măreție, l-a ținut întins cu mâinile sale

neprihănite și a acoperit cu el întreg poporul care se afla dedesubt. Și un răstimp destul de îndelungat, acești minunați vizionari l-au contemplat, desfășurată deasupra mulțimii și răspândind în jur o slavă dumnezeiască.” (Acta Sanctorum)

Pe atunci orașul era asediat de barbari. Minunea s-a întâmplat pe la ora 4 dimineața, în timpul unei privegheri de sâmbătă spre duminică. La slujbă s-a aflat și Sfântul Andrei al Constantinopolului, „cel nebun pentru Hristos”, cu ucenicul său, preotul Epifanie. Maica Domnului s-a arătat în biserică, stând la rugăciune înconjurată de îngeri și de sfinți. Și-a desfăcut la un moment dat acoperământul peste toți cei din biserică. Această haină, numită în grecește „maphorion” sau „mandylion” are forma omoforului arhierilor. Creștinii cinsteau de mai multă vreme anumite veșminte ale Maicii Domnului. Împăratul Leon I Tracul a adus în 473 din Palestina

acoperământul (adică mantaua) și brâul Maicii Domnului, așezându-le într-o raclă în Biserica Vlaherne, ctitoria recentă a împărătesei Pulheria (450-453). Aici au avut loc multe minuni la atingerea de sfintele relicve. Împărăteasa Zoe, ultima soție a lui Leon IV, s-a vindecat de epilepsie prin atingerea de brâul Maicii Domnului. Pentru aceasta, a cusut brâul cu fir de aur, așa cum se poate vedea și astăzi.

Prima atestare documentară a sărbătorii închinată Sfântului Acoperământ datează din secolul al V-lea, când împărăteasa Pulheria, soția lui Marcian (450-457), cere patriarhului Iuvenalie al Ierusalimului, în timpul celui de-al IV-lea Sinod Ecumenic de la Calcedon (451), să îi trimită moaștele Maicii Domnului pentru a le așeza în Biserica Panaghia din Vlaherne, ctitoria sa.

Patriarhul Iuvenalie îi răspunde că în mormântul Maicii Domnului au fost găsite doar brâul și acoperământul său, deoarece Maica Domnului a fost ridicată cu trupul la cer. Împărăteasa a adus în capitală: brâul și acoperământul, primul fiind așezat la Chalcoprateia (poarta de bronz), iar al doilea la Biserica Panaghia (a Preasfintei) din cartierul Vlaherne. Prin mijlocirea Maicii Domnului, ele au devenit protectoarele capitalei, în special în timpul invaziilor avarilor (626), perșilor (677), arabilor (717), rușilor (860), dar și în alte împrejurări.

Acatistele, paraclisele și rugăciunile adresate Maicii Domnului ocupă un loc central în viața Bisericii și a credincioșilor; dintre acestea face parte și Acatistul Acoperământului Maicii Domnului. ❖

Sfântul Sfințit Mucenic Ciprian și Sfânta Muceniță Iustina fecioara

Era de origine din Cartagina (Africa) și mai era numit și „Magul” sau „Vrăjitorul”. În timpul împăratului Deciu (249- 251) locuia în Antiohia (între Siria și Arabia). Părinții lui erau păgâni și oameni superstițioși. Încă de mic a fost inițiat în tainele păgânismului, iar la vârsta de 10

ani lua parte la aducerea jertfelor pe Muntele Olimpului (Grecia) unde se credea a fi și locuința zeilor. De aici a mers în Argos (Grecia), în Frigia (Asia Mică), în Egipt și Chaldea unde a învățat științele magiei și astrologiei, ajungând un cunoscut vrăjitor al timpului său. În același oraș, Antiohia, se afla și Sfânta Muceniță Iustina, fiica preotului păgân Edesis și a soției sale Kleonida. Iustina auzind pe diaconul creștin Prailie vorbind despre Hristos unor oameni, a crezut și s-a alăturat Bisericii lui Hristos, mai pe urmă și părinții ei, primind în cele din urmă botezul. Un tânăr din Antiohia, Aglaid, văzând frumusețea Iustinei încerca în orice fel să o ia pe aceasta de soție. Însă iubirea Iustinei pentru Domnul nostru Iisus Hristos era prea mare ca Aglaid să reușească să o convingă.

Atunci, tânărul Aglaid a cerut ajutorul vrăjitorului Ciprian care a încercat toate mijloacele prin care ar fi putut-o ispiti pe Iustina, însă au fost în zadar. Ciprian și-a dat seama de puterea Crucii Mântuitorului Iisus Hristos și de faptul că s-a înșelat și luând cărțile vrăjitoriești ca să le ardă, s-a dus la Episcopul Antim și căindu-se a fost botezat de către acesta și ridicat în treapta de diacon, preot și chiar Episcop. Sfânta Muceniță Iustina a fost ridicată în treapta de diaconiță. Fiind aduși de către păgâni în fața guvernatorului Evtolmie, sunt supuși supliciilor, scăpând de fiecare dată nevătămați. Datorită acestui fapt guvernatorul îi trimite în Nicomidia, la împăratul Dioclețian care îi condamnă la moarte prin sabie, osânda fiind împlinită pe malul râului Galus de lângă Nicomidia. (basilica.ro) ❖

SĂ-I IUBIM PE VRĂJMAȘII NOȘTRI

Astăzi ne aflăm în Duminica a 19-a după Rusalii, zi în care am ascultat cu toții un fragment de la Luca cap. 6, din Predica de pe munte rostită de către Mântuitorul Iisus Hristos.

Sfânta Evanghelie de astăzi ne poruncește să iubim pe vrăjmașii noștri, căci această poruncă își are temelia în dragostea de Dumnezeu și de aproapele. Nici o poruncă nu a înălțat și a slăvit așa de mult învățătura Evangheliei lui Iisus Hristos, ca porunca iubirii de vrăjmași. Numai această poruncă, dacă s-ar gândi oamenii să o păzească, ar face raiul pe pământ, ar aduce mare liniște, pace și fericire între oameni. Dar poate va zice cineva, că foarte grea și cu anevoie de îndeplinit este această poruncă. Dacă vom judeca drept, vom înțelege că deloc nu este greu și cu neputință, ci este ușoară și mântuitoare de suflete.

cu noi înșine. Și Hristos a zis astfel: „Precum voiți să vă faceți vouă oamenii, așa faceți-le și voi lor” (Luca 6, 31). Este foarte ușor de înțeles acest lucru, dar mai greu e de îndeplinit, într-o lume marcată de păcat, de nedreptate, de răutate, într-o lume în care oamenii au devenit asemenea unor fiare sălbatice și în care nu își mai văd chipul de om; fiecare dorește să fie cel dintâi, nesocotind pe ceilalți, când fiecare ia dreptul celui alt, și când alții în nedreptate își sporesc proprietățile și averile. Este greu pentru aceștia de a mai împlini cuvântul Mântuitorului Hristos.

Nimeni nu-și dorește vreodată să fie bolnav, disprețuit, discriminat, urât, nedreptățit, vorbit de rău. Pentru a nu întâmpina și trăi acestea, Mântuitorul vine cu o soluție sigură și la îndemâna oricui, care nu costă nimic și este ușor de găsit, ea fiind în noi înșine, în atitudinea noastră și felul nostru de a ne comporta. Nu dorim răul, să nu-l săvârșim, nu dorim să ni se întâmple nimic din cele care pot dăuna propriilor noastre vieți, să nu facem

nici noi altora! Aceasta este calea cea mai sigură, să nu dorim răul altuia căci se va întoarce împotriva noastră. Când noi oamenii suntem mereu în legătură cu Dumnezeu prin rugăciune, cu o viață plină de fapte bune, cunoaștem și vedem că El niciodată nu ne uită, nici nu ne părăsește. Domnul ne învață să evităm răul prin bunătate, chiar să-l biruim, dar și vrăjmașii noștri trebuie să vadă ei înșiși, în răutatea lor, că noi, prin faptele noastre, ne străduim să fim mai buni decât ei, căci noi imităm pe Mântuitorul nostru, Care ocărățind fiind, nu răspundea cu ocară, suferind, nu amenința ci se lăsa în grija Celui ce judecă cu dreptate (I Petru 2, 23).

Dumnezeu iartă mult și El este mai mult iertător (milostiv) decât drept, căci dacă ar fi după dreptate, la răutățile pe care le-am făcut, în acest popor și în această lume, ar fi trebuit demult să pierim, dar Dumnezeu ne răbdă; de aceea, și noi suntem chemați să-L imităm în răbdare, iubire și dreptate. ❖

Părintele Adrian Chiriță

Să înțelegem că, în această stare fiind, noi punem mai presus de dragostea lui Dumnezeu și a aproapelui, lucrurile cele vremelnice ce le are aproapele nostru de la Dumnezeu. Sfântul Apostol Pavel zice: „Nimeni să nu caute ale sale, ci fiecare pe ale aproapelui” (I Corinteni 10, 24). Dacă nu vom uita această învățătură, ne vom ușura împlinirea învățăturii Sfintei Evanghelii de azi, în care Mântuitorul ne poruncește să iubim pe vrăjmași. Căci căutând noi folosul și binele aproapelui, permanent ne vom bucura de sporirea și fericirea lui, pe care o vom socoti ca a noastră. Și așa, dragostea de Dumnezeu și de aproapele va rămâne pururea în noi. Atâta vreme cât suntem departe de Dumnezeu, suntem și cu semenii noștri în dușmănie. Iar noi suntem niște biete ființe chinuite, niciodată găsind liniștea, pacea și armonia

La început de drum

La 1 octombrie începem pictarea capelei bisericii. Pictor este domnul Tăriceanu Daniel. Dânsul a câștigat licitația. Noi trebuie să-i acordăm tot ajutorul: materiale, masă și să acoperim toate costurile. Un calcul făcut la prima vedere ne-ar duce la 50 de euro pe metru pătrat (aprox. 235 lei). Noi nu obligăm pe nimeni, căci pe dătătorul de de bună voie îl iubește Dumnezeu, dar venim la dumneavoastră cu rugămintea de a sprijini după posibilități această lucrare absolut necesară pentru bunul mers al vieții Bisericii, înțelegând prin Biserică comunitatea creștin-ortodoxă din parohia noastră ocrotită de Dumnezeu și Maica Domnului. ❖

Părintele Dinu

DE CE

NU ÎNGENUNCHEM DUMINICA?

De luni până sâmbătă se poate îngenunchea la rugăciune în biserică și acasă. Este chiar de trebuință lucrul acesta, arătând prin aceasta pocăința pentru păcatele pe care le săvârșim în fiecare clipă a vieții noastre, cerând astfel, prin atitudinea smerită a îngenuncherii, milostivirea lui Dumnezeu, iertarea și izbăvirea noastră din moarte.

plecând îndată genunchii, în chipul acesta să aducem rugăciunile (noastre) Domnului.”

Aceasta are o adâncă motivație teologică: pentru că Mântuitorul, prin jertfa Sa de pe Cruce și prin învierea Sa din morți în ziua Duminicii, ne-a răscumpărat din blestemul neascultării primilor oameni, adică din moartea cea veșnică. Duminica, prin Învierea lui Hristos din morți, devine ziua Împărăției lui Dumnezeu ale cărei porți au fost redeschise de Hristos, fiind redată oamenilor posibilitatea de a deveni „cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu” pentru veșnicie. Tocmai de

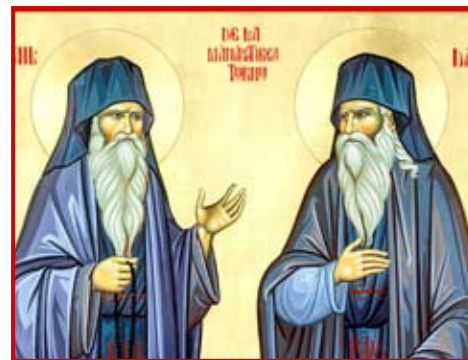
aceea, poziția verticală a trupului la rugăciune arată îndreptarea omului către Împărăția lui Dumnezeu, vrednicia aceasta fiind primită de oameni, ca dar ce decurge din Învierea lui Hristos. Așadar, duminica nu îngenunchem, nu pentru că suntem vrednici, nemaiaivând nevoie de pocăință pentru păcatele noastre, ci pentru că Hristos, înviind din morți în această zi, ne rează ca cetățeni ai Împărăției Sale. Este, așadar, un dar primit din lucrarea mântuitoare a Domnului, finalizată prin Învierea Sa din morți, și nu un dar care decurge din propria noastră vrednicie. ❖

Sfinții Cuvioși Daniil și Misail de la Mănăstirea Turnu

Doritori de viață pustnicească, în a doua parte a secolului al XVI-lea șase călugări au plecat din Mănăstirea Cozia: patru s-au nevoit în peșterile de pe muntele Stânișoara, iar doi în apropiere de Turnu.

Călugării Daniil și Misail s-au oprit sub muntele Cozia, în locul numit „de după Turnu”, situat în apropierea Mănăstirii Cozia, în stânga Oltului. Aici și-au săpat alături două chilii în stâncă și au trăit o viață după rânduiala Sfinților Părinți, în rugăciuni și nevoițe.

Daniil era duhovnicul sihaștrilor retrași împreună cu dânsul, deseori coborând din peșterile de pe muntele Stânișoara și ceilalți patru pentru a se mărturisi și a se împărtași. Daniil a viețuit în chilie sa săpată în stâncă peste 20 de ani, timp în care a reușit să adune aici un grup numeros de monahi, punându-se astfel temelie Schitului Turnu. A trecut la cele veșnice în chilie sa de piatră, fiind înconjurat de mai mulți ucenici. Misail a reușit să ridice o bisericuță din lemn cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” situată în fața chiliilor din piatră, el devenind primul conducător al obștii și părinte duhovnicesc al viețuitorilor de aici. Frumusețea locului și

liniștea deosebită în care se afla adunată obștea au făcut ca Mitropolitul Varlaam al Țării Românești (1672-1679) să ridice aici o biserică din piatră în anul 1676, cu nevoița și cu toată cheltuiala sa, în zilele lui Ioan Duca Voievod. Pentru că Daniil și Misail au avut o viață aleasă și demnă de urmat, ucenicii acestora au așezat „moaștele” celor doi cuvioși sub Sfântul Altar al bisericii. Locul în care se află acestea a fost însemnat pe o piatră așezată în temelie Sfântului Altar, ce amintește de „Daniil duhovnicul” și „Misail nacealnicul”. ❖

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII ȘI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Matematică – clasele VII-VIII	Prof. Germina Stuparu
Mărti	14 ⁰⁰ -15 ⁰⁰	Limba română/matem. – clasa a IV-a	Prof. Georgeta Rusescu
Vineri	14 ³⁰ -16 ⁰⁰	Limba română – clasele VII-VIII	Prof. Cristina Cioabă
Sâmbătă	14 ³⁰ -16 ⁰⁰	Matematică - clasele VII-VIII	Ing. Paul Tomescu

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 30 SEPTEMBRIE - 7 OCTOMBRIE 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 30 septembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 19-a după Rusalii (Predica de pe munte - Iubirea vrăjmașilor) Utrenia, Sfânta Liturghie
Luni 1 octombrie	08 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	(†) Acoperământul Maicii Domnului – Sfânta Liturghie
Miercuri 3 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfântul Maslu
Vineri 5 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 6 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților
	18 ⁰⁰ -18 ³⁰	Vecernie
Duminică 7 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 20-a după Rusalii (Învierea fiului văduvei din Nain) Utrenia, Sfânta Liturghie

Duminica însă, fiind ziua bucuriei pentru învrednicirea noastră de Împărăția lui Dumnezeu, prin Învierea Mântuitorului, îndrăznim a privi către cer, prin poziția verticală a trupului, așteptând împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu către noi, și deci nu mai îngenunchem.

Canonul 20 al Sinodului I Ecumenic, hotărăște că duminica, la fel ca în zilele dintre Paști și Rusalii, este oprită îngenuncherea credincioșilor atât în Biserică, cât și la rugăciunea particulară de acasă: „Deoarece sunt unii care își pleacă genunchii (îngenunchează) Duminica și în zilele Cincizecimii - pentru ca toate să se păzească în același fel în fiecare parohie (eparhie), Sfântului Sinod i s-a părut ca rugăciunile să fie aduse (făcute) lui Dumnezeu, stând ei în picioare.”

Sfântul Petru al Alexandriei (sec. al IV-lea) ne spune în canonul 15: „iar duminica o ținem zi de bucurie pentru cel ce a înviat în ea, întru care am primit să nu plecăm nici genunchii.”

Sfântul Vasile cel Mare (sec. al IV-lea) ne îndeamnă în canonul 91: „Și drepti stând facem rugăciunile duminica, dar motivul nu-l știm toți, căci facem aceasta nu numai ca unii care, înviind împreună cu Hristos și fiind datorți a năzui spre cele de sus, în ziua învierii ne aducem aminte prin starea de la rugăciune, prin harul cel dat nouă, ci și fiindcă se vede că este imaginea veacului așteptat. [...]Deci este necesar ca rugăciunile să se plinească stând în această zi, după cum învață Biserica pe fiii săi, ca, prin neîncetată aducere-aminte de viața cea fără de sfârșit, să nu ne lenevim în privința merindelor pentru mutarea aceea.”

Canonul 90 al Sinodului VI Ecumenic (691-692) întărește cele amintite mai sus: „Am primit în mod canonic, de la Dumnezeu purtătorii Părinții noștri, să nu plecăm genunchii în duminici, cinstind (astfel) învierea lui Hristos. Drept aceea ca să nu nesocotim chipul lămurit al tinerii acestei (porunci), rânduim (poruncim) limpede credincioșilor ca sâmbăta, după intrarea cea de seară a preoților în altar, potrivit obiceiului care se ține (în vigoare), nici unul să nu plece genunchii până duminică seara următoare, când, după intrarea în vremea luminândei,